

[Ministeren for skatter og afgifter]

år efter udløbet af det pågældende indkomstår. Ligningsmyndighederne er ved SD-cirkulære 1982-22 bemyndiget til at træffe afgørelse herom. Den omtalte 3 års frist er ved SD-cirkulære 1983-20 udvidet til 5 år.

Reglerne for opgørelse af beregningsgrundlag for den bundne opsparing følger reglerne for opgørelse af den skattepligtige indkomst. Som følge heraf har de nævnte regler om adgangen til at ændre en allerede indleveret selvangivelse eller en allerede foretaget ansættelse også virkning for den bundne opsparing.

Det forekommer ikke rimeligt at fjerne denne adgang til efterfølgende ændring af en selvangivelse eller en ansættelse alene på grund af den bundne opsparing. Det vil skabe en urimelig forskelsbehandling mellem skatteydere, der allerede har indleveret selvangivelse, og skatteydere, der endnu ikke har afleveret selvangivelse. Forskelsbehandlingen vil i givet fald vedrøre såvel den bundne opsparing som skattebetalingen for indkomståret 1984.

Jeg må endvidere pege på, at de skatteydere, der ikke allerede har udnyttet deres afskrivnings- og nedskrivningsmuligheder fuldt ud, formentlig ofte har handlet således, fordi de ikke har »plads« til flere afskrivninger og nedskrivninger i deres skattepligtige indkomst. Forholdet kan også skyldes, at de har en forholdsvis lav marginalskatteprocent i 1984 og forventer at få en højere marginalskatteprocent i 1985 eller i de efterfølgende indkomstår. Sådanne forhold kan betyde, at den skattepligtige ikke entydigt har en interesse i at få nedsat sin 1984-indkomst så meget som muligt. I alle tilfælde vil der ofte være tale om skattepligtige med indkomster under bundgrænsen for bunden opsparing.

De skattepligtige, der har afskrivningsadgang igennem leasingprojekter, har i øvrigt som hovedregel afskrevet fuldt ud.

Jeg mener derfor ikke, at der er grund til at ændre SD-cirkulære 1982-22.

Spm. nr. S 1016

Til *ministeren for offentlige arbejder* (11/4 85) af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren på baggrund af den senere tids ulovlige arbejdsnedlæggelser blandt tj-

nestemænd trække lovforslag nr. L 199 om tjenestemandsansættelser ved Bornholmstrafikken tilbage, idet tjenestemænd tilsyneladende ikke mere er så stabile, som de har været tidligere, og hele ministerens begrundelse for flere tjenestemænd dermed er urigtig, også set i lyset af, at der ikke siden 1971 har været ulovlige arbejdsnedlæggelser ved Bornholmstrafikken?«

Begrundelse

I ministerens almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 199 om tjenestemandsansættelser ved Bornholmstrafikken står bl.a.:

»Lovens formål er til hver en tid at kunne opretholde sejlads til og fra Bornholm. Dette er af største vigtighed for det bornholmske samfund, der ved flere lejligheder har været truet af risikoen for en arbejdskonflikt, der ville kunne medføre, at al sejlads måtte indstilles. Ved de seneste overenskomstforhandlinger har flere af de (overenskomst-)ansattes organisationer været parat til at lammé trafikken ved lovligt varslet konflikt, medmindre deres overenskomstkrav – der lå væsentligt ude over den ramme, der på andre statsområder var forhandlet indén for – blev imødekommet. En sikring af sejladsen kan derfor kun ske ved at tjenestemandsansætte det nødvendige personale.«

Efter spørgerens mening har den sidste tids arbejdsnedlæggelser blandt tjenestemænd gjort ministerens bemærkninger fuldstændig til skamme. Tjenestemænd kan generelt ikke længere betegnes som mere stabile end overenskomstansatte. Derfor eksisterer der simpelt hen ikke længere nogen som helst saglig begrundelse for tjenestemandsansættelser.

Svar (18/4 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Det er korrekt, at der også blandt statens tjenestemænd i tiden fra 29. marts til 10. april 1985 har været ulovlige arbejdsnedlæggelser. Men det er nok vigtigt at mærke sig, at tjenestemænd kun tegner sig for en lille del af de samlede arbejdsnedlæggelser. Hos DSB har der ikke været arbejdsnedlæggelser blandt tjenestemænd på andre områder end i